

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: I VAAREN

Citation: Claussen, Sophus: "I VAAREN", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens lyrik Bd. 5: Fabler*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 75. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen07val-shoot-workid62877/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens lyrik Bd. 5: Fabler

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

I VAAREN

Hendes Øjne er kvidrende Fugle,
som altid synger om Vaar,
og Vaaren kan hun ej skjule,
den er i hendes Haar.

Hendes Bryst er en skælvende Glæde,
og Midien er saa smal,
men Læben – smal over Maade
bragte mig hastig til Fald.

Med Hjertets Smil i sin Strube
et Blik omblaant af Lyst --
en kry lille Skæmt i et Mæle
dybt fra et daant Bryst.

Hendes Øjne er kvidrende Fugle,
som altid synger om Vaar,
og Vaaren kan hun ej skjule,
den er, hvor hun staar og gaar.

Hun kroner hver Eg og hver Bregne
med Elskov og elskende Spøg,
hun kommer svøbt i sit Hjerte
og gør mig mange Besøg.

Hendes Bryst er en skælvende Glæde
og Midien fin og smal.
Min Læbe skal aldrig smæde
den Rigdom, der voldte mit Fald.

Jeg ved, den Veninde jeg ynder
vil rammes af Fruernes Snak,
de hviler paa svære Hynder
og kender ej Bøn eller Tak.

De sidder paa Bolstre og hader
og hader – mens Vaarens Aand,
et Foraarsug gennem Brystet,
har løst min Venindes Baand.

Med Hjertets Smil i sin Strube,
et Blik omblaaret af Lyst,
en kry lille Skæmt i et Mæle,
dybt fra et daaret Bryst –

Hun kommer svøbt i sit Hjerte
og smiler i Vaarvindens Brus:
„Med dig i de grønne Skove
jeg er i min Elskers Hus.“